

V E N D I M
“NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË”

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë e përbërë nga:

Fehmi Abdiu,	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Zija Vuci,	Anëtar i “ “
Hajredin Fuga,	Anëtar i “ “
Alfred Karamuço,	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi,	Anëtar i “ “
Bardha Selenica,	Anëtare e “ “
Sokol Sadushi,	Anëtar i “ “
Kujtim Puto,	Anëtar i “ “

me sekretare Arbenka Lalica, më datë 28.02.2000, mori në shyrtrim në seancë gjyqësore me dyer të hapura kërkesën me nr.9 Akti, që i përket:

KËRKUES: RAMIZ LALA

OBJEKTI: Shfuqizimi si antikushtetues të Vendimit nr.1114, datë 07.12.1999 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë”.

Kërkuesi ka parashtruar këto shkaqe për shfuqizimin si antikushtetues të vendimit të sipërm:

1. Para seancës së datës 07.12.1999 është zhvilluar seanca e datës 28-29 shtator 1999 në të cilën, pasi u mbyll hetimi gjyqësor, u vendos që në fund të muajit tetor 1999, të jepet vendimi përfundimtar. Kryesuese ishte gjyqtarja Vitore Tusha.

2. Në seancën e dytë, nuk u dha vendimi përfundimtar, por filloi gjykimi nga fillimi. Me kërkesën time, hoqën dorë kryetari me dy gjyqtarë, që kishin marrë pjesë në vendimet e Këshillit të Lartë të Drejtësisë. Hoqën dorë me nismën e tyre edhe gjyqtarët e tjerë që kishin marrë pjesë në gjykimin e mëparshëm.

3. Vendimi i pezullimit i Kolegjeve të Bashkuara nuk më zgjidh e nuk më garanton të drejtat e mia themelore, siç është ajo e kthimit në punë si gjyqtar.

GJYKATA KUSHTETUESE

Pasi dëgjoi shpjegimet e kërkuesit që kërkoi pranimin e kërkesës, administroi provat dhe bisedoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

Vendimi nr. 1114, datë 07.12.1999 i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, është rrjedhojë e një procesi jo të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës. Vendimi i mësipërm i nënshkruar nga tre anëtarë, vjen në kundërshtim me nenin 8 të Ligjit nr 8362, datë 01.07.1998 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës së Kasacionit dhe administrimin e shërbimeve gjyqësore”, që ishte në fuqi në kohën e gjykimit, që përcaktonte se Kolegjet e Bashkuara mund të gjykonin kur në seancë merrnin pjesë jo më pak se dy të tretat e gjyqtarëve. Ky vendim, tejkalon edhe përmbatjen e nenit 297 të Kodit të Procedurës Civile që trajton rastet e pezullimit të gjykimit. Jo vetëm kaq, por sipas nenit 145 të kushtetutës, pezullimi i gjykimit dhe dërgimi i çështjes në Gjykatën Kushtetuese mund të bëhet kur gjyqtarët çmojnë se ligjet vijnë në kundërshtim me Kushtetutën dhe përderisa Kolegjet e Bashkuara nuk kanë arritur në një konkluzion të tillë nuk duhet të pezullonin gjykimin.

Në seancën e datës 7 dhjetor 1999, janë larguar nga gjykimi jo vetëm gjyqtarët që kanë marrë pjesë në Këshillin e Lartë të Drejtësisë, por edhe gjyqtarët që kanë shfaqur mendimin në gjykimin e mëparshëm të kësaj çështje në Kolegjet e Bashkuara. Është e vërtetë që neni 72/4 I Kodit të Procedurës Civile, detyron gjyqtarin të heqë dorë kur ka shfaqur mendimin në gjykimin e çështjes në një shkallë tjetër të procesit. Po kështu është e vërtetë se neni 473 paragrafi i fundit, nuk lejon që të zhvillohet më shumë se një herë gjykimi i një çështje në Kolegjet e Bashkuara, por në rastin konkret si

rigjykimi ashtu dhe pjesëmarrja e gjyqtarëve në rigjykim, nuk ka pengesë ligjore, sepse çështja shqyrtohet në Kolegjet e Bashkuara pas shfuqizimit të vendimit të mëparshëm si antikushtetues për proces jo të rregullt ligjor nga Gjykata Kushtetuese.

Duke u përjashtuar nga gjykimi i çështjes shumica e anëtarëve të Kolegjeve të Bashkuara dhe, duke u pezulluar gjykimi i çështjes, nuk i është dhënë përgjigje kërkesës së kërkuarit. Jo vetëm kaq, por me largimin e tyre, Kolegjet e Bashkuara, nuk mund të kryejnë dot funksionet dhe krijohet krizë institucionale, sepse janë i vetmi organ që ka kompetencë gjykimin e kërkesave të gjyqtarëve ndaj vendimeve të Këshillit të Lartë të Drejtësisë.

Kolegjet e Bashkuara e interpretojnë në mënyrë të gabuar vendimin e Gjykatës Kushtetuese nr.48, datë 30.07.1999. Në këtë vendim kjo Gjykatë nuk trajton papajtueshmërinë e funksionit të anëtarit të Këshillit të Lartë të Drejtësisë me atë të anëtarit të Gjykatës së Lartë, por pranon se cënohet parimi i paanësisë nga marrja pjesë e një personi në shqyrtimin e çështjes konkrete si anëtar i Gjykatës së Lartë dhe si anëtar i Këshillit të Lartë të Drejtësisë, në të cilin ka votuar për të larguar gjyqtarin nga puna.

Cënimi i parimit të paanësisë nga pjesëmarrja e një anëtari në organin që e largon nga puna dhe në organin që gjykon ankesën, merr rëndësi të veçantë gjatë trajtimit të problemit në aspektin kushtetues, sepse ka të bëjë me mbrojtjen e të drejtave themelore të njeriut. Në shoqëri demokratike ka shumë rëndësi besimi i individit te organi drejtësisë, dhe është detyra e Kolegjeve të Bashkuara si e çdo organi tjetër gjykimi, që ta mbështesë e stimulojë këtë besim, por gjithmonë duke zhvilluar një proces të rregullt ligjor e duke kryer detyrat funksionale e kushtetuese.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në bazë të nenit 132 të Kushtetutës dhe neneve 72, 77 dhe 86 të Ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

V E N D O S I:

Shfuqizimin si antikushtetues të Vendimit nr.1114, datë 07.12.1999 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim Gjykatës së Lartë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Tiranë, më 18.04.2000

Nr. 9 i Regj. Themeltar.

Nr. 19 i Vendimit.